

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 424/2019
17.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Весне Субић, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., улица ..., коју заступа пуномоћник Никола М. Ромчевић, адвокат из ..., ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 5 У 17221/19 од 26.11.2019. године, у предмету ћутања управе, у нејавној седници већа одржаној дана 17.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подноситељка захтева је предложила преиспитивање решења Управног суда 5 У 17221/19 од 26.11.2019. године, којим је, ставом првим диспозитива, обустављен поступак по њеној тужби поднетој због ћутања управе односно због неодлучивања туженог органа Министарства одбране Републике Србије, Сектора за материјалне ресурсе – Управе за општу логику – Дирекције за услуге стандарда по њеној жалби од 06.08.2019. године изјављеној на решење Министарства одбране Републике Србије, Сектора за материјалне ресурсе – Војне установе "Дедиње" број 742-122 од 11.06.2019. године. Ставом другим диспозитива оспореног решења, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона прописано је да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијаног решења и навода захтева произлази да је подносиатељка захтева поднела Управном суду тужбу због ћутања управе, односно због неодлучивања туженог органа по њеној жалби изјављеној дана 06.08.2019. године на решење

првостепеног органа од 11.06.2019. године. Поднеском достављеним Управном суду дана 15.11.2019. године пуномоћник подносиољке захтева је обавестио суд да је након поднете тужбе због ћутања управе другостепени орган донео решење по жалби тужиље, те да стога повлачи тужбу због ћутања али да тражи да тужени тужиљи накнади трошкове управног спора. По пријему наведеног поднеска Управни суд је донео побијано решење.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да за подношење овог захтева нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима, јер захтев за преиспитивање судске одлуке није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба, односно двостепено одлучивање о правима подносиољке захтева.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд на основу члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 17.01.2020. године, Узп 424/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић